Toen meneer De Wit zeventig werd, gaf hij... (B1 · NT2 Dutch B1)

Tekst / Transcript

Toen meneer De Wit zeventig werd, gaf hij een klein feest in zijn tuin. Zijn dochter Karin schonk koffie voor de gasten en zette een grote appeltaart op tafel. Als 65-plusser betaalde hij niets voor de bus, en daar maakte zijn buurman een grapje over. Meneer De Wit lachte, maar hij zei ook dat het ouder worden niet altijd leuk is. Zijn ogen en zijn knieën gingen achteruitgaan , en dat merkte hij elke dag.

Meer dan drie decennium had hij een eigen bakkerij gehad, want hij was altijd graag de ondernemer geweest. Later verkocht hij de winkel en werkte hij nog tien jaar in de loondienst bij een groot bedrijf. Hij vertelde zijn kleinkinderen graag over zijn lange loopbaan , omdat hij trots was op wat hij had gedaan. "Ik heb altijd hard gewerkt, maar mijn pensioen heb ik veel te laat opbouwen ," zei hij eerlijk. Zijn dochter wist dat dit klopte, want als ondernemer had hij nooit genoeg aan zijn pensioen voor later gedacht. Gelukkig had hij een beetje spaargeld op de bank, dus hij kon nog goed rondkomen . Toch schrok hij van de rekeningen die elk jaar hoger werden. Er bestond wel een regeling van de overheid voor mensen met een klein inkomen, maar daar viel hij net buiten.

Drie maanden na het feest kreeg meneer De Wit een ernstige aandoening aan zijn heup. In het ziekenhuis vertelde de arts dat hij volledig moest revalideren voordat hij weer alleen naar buiten mocht. In het begin kon hij zich zelfs niet aankleden zonder hulp, en dat vond hij vooral mentaal heel zwaar. Twee keer per dag kwam er iemand van de thuiszorg langs om hem te helpen. Karin kwam elke avond en kookte voor hem.

Geleidelijk ging het beter. Na zes weken kon hij weer tuinieren zonder pijn, en dat maakte hem gelukkig, want de tuin was zijn grootste hobby. Zijn dorp bleef vergrijzen , en het percentage oudere mensen daar was hoog. Daarom vroeg de gemeente aan alle bewoners om ideeën. Meneer De Wit stelde voor om een klein fonds op te richten voor hulp in de tuin. Hij wilde zelfs geld schenken aan dit plan, omdat hij vond dat niemand alleen mocht zitten. Zijn buurman, die alleen het minimumloon verdiende, deed graag mee. Een jaar later was de groep vrijwel altijd op straat te vinden, met scheppen, planten en veel koffie.

.□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ 6 □□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□

:□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□
https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21485

:□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=208